

הילכתא

לדעת לחיות כהלכה

נושא הגיליון

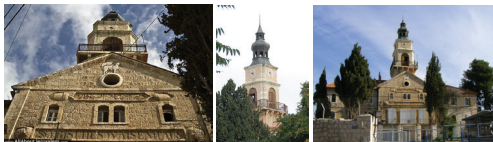
'ביקור במוזיאון שנלר'

'הרחק מעליה דרפך'

מתחם שנלר: ברחוב מלכי ישראל בירושלים, קיימת שכונה שנקראת 'מתחם שנלר', מקור השם של מתחם המבנים העתיק הוא מכר שנבנה לפני 1600 שנה על ידי גרמני נוצרי בשם יוהן שנלר, למטרת בית יתומים לילדים עזובים, ונקרא 'בית היתומים הגרמני', במתחם נבנה עבור הילדים גם כנסיה נוצרית. לפני כשמונים שנה (בשנת 1939 למנינם) כיון שהגרמנים היו נתיני אייב של הבריטים, הבריטים השתלטו על המתחם וסגרו את המוסד, הבריטים לא סילקו את הכנסיות ואדבריה הוסיפו במתחם עוד שלשה כנסיות. כחודשיים לפני שהבריטים עזבו את ארץ ישראל, המשוטר הבריטי עזב את המתחם, קיימת השערה שהבריטים קיבלו הרבה כסף בתמורה לעזיבת מתחם שנלר. מאז הבנין שימש לצרכי אצל ובהמשך לצה"ל, כאשר תכולת הכנסיה עם המזבח שנבנה שם וכל הצידו שלה הועבר לגרמניה.

צורת המבנה שקיים עד היום דומה לכנסייה, בחזית הבנין (נראה בתמונות) מופיע חריטה בצורת 'טלה' שמסמלת את 'אותו האיש', וכן חלון עגול, שהיה עליו ויטאז' ובו כל כדור הארץ שמטרתו לסמל נתינת צדקה לכל העולם, ובנוסף כיתובים בגרמנית וערבית. כיום יש במקום 'מרכז מבקרים' המשחזר את ההיסטוריה של המבנה, וכעת נבוא לברר בגדרי ההלכה, מה הוא גדר וטעם האיסור להיכנס לכנסייה של נוצרים, והאם מותר להיכנס לבקר במוזיאון שנמצא במבנה אשר שימש בעבר ככנסיה, כגון הדוגמה שהובאה לעיל של המבנה העתיק במתחם 'שנלר' בירושלים, משום עבודה זרה שבטלה על ידי כיבוש מלחמה וקנין כסף, שנקערה ממנו העבודה זרה שהרי אין במקום פעילות של כנסייה וכל האביזרים הסתלקו, והמקום רק בגדר 'מבנה היסטורי', או דלמא עדיין אסור להיכנס כדין 'בית עבודה זרה'.

כולנו תפילה, שבמהרה יבוא משיח צדקנו ויעברו כל הגילולים מן הארץ, וכל האיללים יכרתו, לתקן העולם

**הגיליון הוקדש לעילוי נשמת
הנערה הצדקנית יוכבד יענטה ע"ה
בת יבדלחט"א
הר"ר שמואל שלמה שנור שליט"א
נלב"ע כ"ו סיון תש"ס ת.ג.צ.ב.ה.**

דבר העורך מושב "טוב" ישיבת

נמצאים אנו כעת יחד עם כל בית ישראל, בעיצומה של פרק משמעותי ומיוחד בהיסטוריה 'עידן הקורונה'. העולם מושבת, בני אדם מסוגרים ומבודדים, וכמעט שאינם יוצאים מהבתים.

בשיחת חיזוק אמר המשפיע הנודע **הרה"ח רבי אברהם מרדכי מלאך שליט"א**, ידוע לכל הזמר המפורסם 'בר יוחאי' בו מתואר גדלותו של התנא האלוקי רשב"י, ובאחד מבתי הזמר: בר יוחאי מושב טוב ישיבת, יום נסת יום אשר ברכת, במערת צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך. מתי היה המושב טוב הזה? כשישב בבית המדרש מוקף בתלמידיו ששנו בצמא את דברי משנתו? כשנשא ונתן בדברי הלכה יחד עם חבריו, שרפי קודש גדולי התנאים?

לא ולא! מושב טוב ישיבת אומר הפייטן היה יום נסת יום אשר ברכת, כאשר רשב"י ברח מאימות הרומאים והתחבא במערה וניזון מקב חרובים וקיתון מים, ולמד אך ורק עם בנו רבי אלעזר, ללא הרבצת תורה לאלפי תלמידים, התפלל ללא מנין ובלי קריאת התורה שלוש עשרה שנה, דווקא שם קנית הודך והדרך, שם נתחבר ספר הזוהר שמאיר את הדרך לכל אורך שנות הגלות! ושם נברא מעין לו, וחורב למאכלו, מה טוב חלקו וחבלו, אדונינו בר יוחאי!

כלל ישראל נמצא בתקופה קשה, אלפי חולים צריכים רפואה, מאות יהודים נלב"ע מהנגיף, זקנים עם נערים יושבים ספונים בבתיהם, ונבצר מרבבות אלפי ישראל להתכנס כסדר בבתי כנסיות, בתי מדרשות, ישיבות, ולימוד תשב"ר.

אפשר בתקופה זו להתהלך עם רגשי דכדוך ומשבר, אך ניתן להפוך את התקופה הזאת לזמן מרומם, לצמיחה אישית ושייגען, השקעה מיוחדת בלימוד התורה דווקא מתוך הקשיים, התעלות בדרגות נעלות בבין אדם לחברו, שלא ידענו אף פעם שהכוחות לך נמצאים בקרבנו.

הבה נשקיע את מירב הכוחות להתעלות, כאשר התקופה הזו תעבור בחדסי שמים, נוכל להביט אחורנית ולומר: בעידן הקורונה, 'שם קנית הודך והדרך' שזכינו למעלות רמות בעבודת השי"ת.

בברכת התורה, עקיבא יוסף לוי

במלכותו יתברך, במהרה בימינו אמן.

1. איסור כניסה לכנסיה

מקור האיסור: הגמ' (עבודה זרה דף יז.) דורשת **המפסוק** (משלי פרק ה פסוק ח) **הַרְחֵק מִעֲלֵיָה דִרְפָּךְ** - זו מינות והרשו. ומבואר **בתוס'** (שם ד"ה הרחק) שכלל בפסוק הזה איסור להיכנס לבית עבודה זרה. וכן מבואר **במשנה** (עבודה זרה פרק א משנה ד) לגבי עיר שיש בה עבודה זרה, אסור ללך לשם בזמן שהדוך מיוחדת לאותו מקום, ורק אם יכול להלך לרשע במקום אחר מותר.

ופירש שם **הרמב"ם** (פירוש המשניות עבודה זרה פרק א משנה ד). הובא בדברי **בשר"ף** (יו"ד סימן קמט ס"ק א), שלפי זה כל עיר של גוים נוצרים שיש להם בעיר הזאת בית תפילתם, שהוא בית עבודה זרה בלא ספק, אסור לעבור בעיר הזאת כביונה ובדאי שאסור לגור בה. ובגלות אנו דרים בעריהם בעל כרחינו, ומתקין בנו **הפסוק** (דברים פרק ד פסוק כח) **וְעִבְדֶתְם שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן, קֶל וְחוֹמֶר לְדִין בֵּית עֲבֹדָה זָרָה עֲצֻמוֹ, שִׁכְמֻמֵּי אֲסוּר לְהֵיכֵן בו, וְכָל שֶׁן לִקְרֹב אֵלָיו, וְכָל שֶׁן לִהְיוֹנֵס אֵלָיו.**

וכן נפסק **בשר"ף** (יו"ד סימן קנ סעיף א) מצוה להתרחק מדרך עבודת כוכבים ד' אמות. וכתב **במכתב אדם** (כלל פד סינים טז) כיון שבית עבודה זרה אסור בהנאה, אסור להיכנס לתוכה ואפילו לרשע בצלה אבל מותר לעבור בצל שלה.

כנסיה: לגבי כנסיה השב הש"ך הלכה הג"ר **משה פיינשטיין זצ"ל** (אגרות משה יו"ד ג סימן קטס ס"ק ו') שאסור להיכנס לכנסיה של נוצרים שדינו כבית עבודה זרה. האיסור להיכנס הוא גם כשרוצה רק להסתכל שם על הצורות היפות שידוע שנעשו לנו. וכן האריך **בשו"ת ציץ אליעזר** (חלק יד סימן צא) באיסור כניסה לבית תפילתם, ומוסיף שזכור לו מימי קטנותו, שאם הם היו צריכים לעבור על ד' כנסיה מובהקת, המבוגרים היו מאיצים בילדים לא להסתכל על הכנסיה ולמהר לעבור, ותוך כדי ההליכה המהירה לומר שלש פעמים את הפסוק (דברים פרק ד פסוק כז) **שֶׁשֶׁךְ תִּשָּׁקֶץ וְתִתְּעַב וְתִתְּעַבְנָךְ בִּי חֶרֶם הוּא**. מעשה נפלא מופיע **בספר חסידים** (סימן תלה) על כומר אחד שהיה חייב ליהודי כסף, וידע הכומר שלא ילך אחריו לבית התפילתם, ובכל פעם שבא היהודי לתובעו הלך לבית עבודה זרה כדי שלא יכנס אחריה, ולא היה היהודי אחריו לשם. עוד מעשה באיש אחד שנכנס לבית עבודה זרה והתחרט, והורה לו על כך הזקן דרך תשובה, שבכל שנה יתענה באותו יום לכפר על מה שעשה, וכך עשה.

2. האיסור בזמן הזה

סר טומאה וסטרא אחרא: **בשו"ת ציץ אליעזר** (חלק יד סימן צא) הביא את דברי הג"ר **חיים פלאגי זצ"ל** (בספר חיים ביד סימן כ"ו), שלא יאמר האדם שבזמן הזה אין עבודה זרה, כפי שכתבו הפוסקים לגבי כמה דינים, כי רק לפני הגויים לא דינם אותם כעובדי עבודה זרה, אבל בית תפילתם הוא מקום מוכן לפורענות, כי הם מקטרים ועובדים שם זכר לעבודה זרה של הראשונים, ואפילו שאין משהיהם עבודה זרה ממש, עדיין יש בכך סרך טומאה וסטרא אחרא, ובפרט שהנכנס הוא יסור זרע קודש שההיצונים נדבקים בו כמי שנכנס למקום הדבורים, וזה פשוט וברור ושכלי, והנכנסים צריכים טבילה ומלקות, ולתת את הגדיים שנכנסו איתם לעניים מרודים, כדי שבכך יהיה להם כפרה.

ובשו"ת פרי השדה (חלק ב סימן ד') מסיק, שהאיסור להיכנס לבית תפילתם, הוא אפילו כאשר אין בבית העבודה זרה שלמים.

3. אם מכרו את הכנסיה

מבואר **במשנה** (עבודה זרה דף גג.) אם מכר את בית

העבודה זרה או משכנה, לדעת **רבי** ביטל ולדעת **חכמים** לא ביטל, ונחלקו הדעות **בגמ'** (שם), חסל אמר מחלוקת בצורף עובד כוכבים, אבל בצורף ישראל דברי הכל ביטל, וחד אמר, בצורף ישראל מחלוקת. **וביאר רש"י** שאם הגוי מוכר לצורף גוי, סוברים רבנן שלא בטלה העבודה זרה, כי המוכר סבור שהקונה יעבוד את העבודה זרה ולא ישבורה, אבל אם הגוי מכר לצורף ישראל, מסתמא הגוי ביטל את העבודה זרה שסבור שהישראל ישבור אותה. **ובשו"ע** (סימן קמו סעיף ח) מכרה או משכנה, אפילו לצורף ישראל, לא בטלה, ויש מתירין בצורף ישראל. ומשמיש עבודת כוכבים, אם משכנו או מכרו הוא ביטול.

לצורך בית כנסת: **בשו"ת בנין ציון** (סימן סג) כתב שבקינת בית עבודה זרה לצורך בית כנסת, אין חשש מצד איסור הנאה, כי אפילו אם עבדו שם עבודה זרה ממש, ואפילו אם נחשב כתשמישי עבודה זרה, הרי כיון שמכרוהו ביטלוהו, ומותר בהנאה. אולם מכל מקום אין לעשות ממנו בית הכנסת כמבואר **במגן אברהם** (סימן קנד ס"ק יז).

המהר"ם ש"ק (יו"ד סימן קנד) צידד להחמיר מכמה טעמים, אבל למסקנא דעתו להתיר כאשר מכרו את בית תפילתם, שהרי להלכה מפורש **ברמב"ם ובשו"ע** שאם מוכר עבודה זרה לצורף ישראל, המכירה נחשבת כביטול העבודה זרה, ומבואר **ברש"י** (הובא **ברייטב"א** עבודה זרה דף נ"ב). שלא רק כאשר ישראל הוא צורף, אלא הוא הדין בישראל שעלמא שאינו צורף, וכך גם נראה מפשטות הגמרא שם, ולכן דעתו שיותר לשימוש לישראל עצמו, אך בוודאי אסור לעשות ממנו בית הכנסת.

4. דין המוזיאון מתחם שנלר

צדדי ההיתר: כפי שכתב לעיל, בשנות הקמת המדינה כאשר הבריטים עזבו את ירושלים בכלל ואת 'מתחם שנלר' בפרט, האירגונים היהודיים האצ"ל וחברייו השתלטו על המקום. וכעת יש כבר את גדר הדין, האם השליטה שלהם על המקום נחשבת כמכירה, כאילו שקנו את המקום מהנוצרים והמקום מותר לכל מכירה של עבודה זרה לישראל, והאם יש כאן דין כיבוש מלחמה ומה דינו לגבי ביטול עבודה זרה.

לפי ההשערה שהיהודים שילמו לבריטים הרבה כסף כדי שיעזבו את מתחם שנלר מרצונם, יש סברא להתיר שיתכן לומר שהתשלום הזה דינו כמכירה, ומבטל מכאן שם עבודה זרה.

מעט נוסף יש להתיר, לפי מה שכתב **החזון איש** (יו"ד סימן סא ס"ק ב), על דברי **הגמ'** (עבודה זרה דף גג:) עבודה זרה שעובדיה עזבו אותה, בשעת שלום מותרת בשעת מלחמה אסורה. **וביאר**, שהכוונה בזה שאם העבודה זרה התבטלה מידי עובדיה מותרת, ולכן אם הניחו אותה בשעת מלחמה אסורה, כי הגוי לא מתייחס ממנה והוא חושב שאם גוי ימצא אותה הוא יעבוד אותה, או שהוא מתחכם שהוא בעצמו יוכל לשוץ אליה, ורק בשעת שלום כיון שעזבו אותה מרצונם מוכח שהם לא מחשיבים אותה כלל, והסריד יראתה מלבה, ועבודה זרה יש נכרים שנשארה בלא עובדים מותרת. ויסוד דברי החזו"א מבואר **ברש"י** (שם) שאם יצאו מלחמה ודימו לחזור אסורה עבודה זרה בהנאה, לכתוב ביד ידבק בידן מאומה מן החרם, שהרי לא ביטלוהו מדעתם ביציאתם.

ולפי סברת החזו"א, הכנסיה ב'מתחם שנלר' מותרת, כיון שהבריטים עזבו אותה לעולם ואין בדעתם לשוב אליה יותר, ולכן גם אם נניח שאין לתשלום דין של מכירה, בכל זאת המקום מותר, כיון שהגויים עצמם ביטלו שם עבודה זרה מהמקום. ואולי יש לצרף את הסברה שאינו בית עבודה זרה ממש כי אם מנהג אבותיהם ביהם, אכן בדברי הציץ אליעזר רואים שלא נקט להלכה את הסברה הזו. אלא שיש לדון בזה, שהיהודים שלקחו את המקום בתחילה, התייחסו לזה בחשיבות של כנסיה, ואם כן הוא עבודה זרה של ישראל שלא התבטל, וצ"ע לדינא.

תנוד: י"ש נח לאחי הגדול הג"ר **ראובן נתן נטע לוי שליט"א בעל מחבר ספר נטע רענן**, על העדה הרסויה בליבון ובירור ענין זה ושאר הנושאים שבגיליונות עומק הפשט בטוב טעם ודעת, כי ד' הטובה עליו, יהי רצון שיזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה, אמן.

תגובה לגיליון הקודם

לכבוד מערכת גיליון 'עומק הפשט' אשר כפשוטו כן הוא, מבאר יסודי ומקורי הדברים מהשורש, עד למעשה ממש על פי פוסקי דורנו בבהירות ונפלאה, לאסוקי שמעתא אליבא דהילכתא, אני נהנה אישית כל שבוע מהגיליון הנפלא שלכם, זכותכם יעמוד לכם שתזכו להמשיך בהרבצת התורה בבריאות עדי ביאת גואל.

גיליון מס' 260 כתבתם על 'נר הדקורטיב' שאיננה מצוה מן המובחר להבדלה, לפי מה שכתב **המשנה ברורה** (סי' רחצ ס"ק ח ובניה"ל שם) דבר שמונח בה כמה פתילות ביחד אינה בכלל אבוקה רק אם יש הפסק שיעוה או חלב בין פתילה לפתילה, ואם כן בנרות אלו שהם עשויים בצורה שמונחים כמה פתילות שזורות ביחד ומסובב עליהם מוצק שיעוה, ואין הפסק שיעוה בין פתילה לפתילה אין על זה דין אבוקה.

כמו כן שייך לדין זה כמה שמצוי בשנים האחרונות 'נר יקנה' קטן העשוי גם בצורה כזה, שמונח כמה פתילות שזורות ועליהם מסובב חתיכת שיעוה.

בשנה זו לפני חג שבועות שלמדנו בכולל 'אש דת למו' הלכות הבדלה, וחברי הכולל עוררו על הדבר, שאולי תיקון זה קלקול הוא, שהמציאות נר יקנה"ז באו להחמיר להדליק 'נר אבוקה' לצאת המצוה מן המובחר, ולא רצו להסתפק בנר שהודלק לשם יום טוב. אבל אם נר כזה אין לו דין אבוקה, הרי יש כאן הדלקת חשש נר של בטלה ביום טוב, שאינו מוסיף בנר זה כלום ויכול לברך על שאר הנרות שבבית.

שאלנו אז **הגאון רבי נתן קופשיץ שליט"א** ומחה הדבר בכי רב, ואמר שלא לזה התכוון המשנה ברורה, ובדאי יש לזה דין אבוקה למצוה מן המובחר, וכל שכן שאין כאן חשש נר של בטלה.

גם שאלתי **למו"ח הגאון רבי דוד שווימר שליט"א דומ"ץ בק"ק ויז'ניץ מונסי** ואמר לי שאינו מבין מה החשש בזה, והסביר טעמו: הנה מקור דברי המשנה ברורה מה **מהפרי מגדים**, שכתב בסימן רצ"ח (א"א סק"ב) 'ושתי פתילות יחד בקנדיל' א שאין חלב ושעוה מפריד ביניהם לא הוה אלא נר יחיד'. ע"כ. וכן כתב עוד (מש"ז סק"ב) דשתי פתילות מונחים זה אצל זה בלי הפסק לא הוה אבוקה, ודוקא כעין שתי פיות, ע"כ. וכן כתב בסימן תל"ג (א"א סק"ו) נר ב' פתילות, היינו כמו שעושין עתה בנר חלב קנדיל"א ויש הפרש בין פתילה לפתילה הוה אבוקה, הא הניח ב' פתילות ביחד והטבילן בחלב י"ל הוה פתילה גסה, ע"כ. וצ"ע שם לעיין ביורה דעה סימן י"א (ס"א בהגה). ושם כתב (בשפ"ד סק"ב) הנה ב' פתילות היינו שמונחים זה אצל זה, לא כיש מי שאומר שאם כרך כמה פתילות כאחד הוה אבוקה וזה וודאי אינו. עכ"ל.

דעת ה"ש מי שאומר הוה דעת הכרתי שם (סק"ח) וז"ל: והנה סתם נרות שלנו כורכין יחד איזה חוטי"ן דקין למאוד עשוי מפתש או צמר גפן, ומטבילים אותו בחלב עד שנתדבק בו עד עב, והם הנרות, וא"כ אפשר הוה כנר שיש לו פתילות הרבה, ודינו כאבוקה. ע"כ.

הנה המדקדק בלשונם ברור מלול, דהכרתי רצה לומר שיש דין אבוקה גם באופן שלוקח הרבה חוטים דקים וטובלים בשעוה או בחלב עד שנעשה כפתילה אחת ממש, וכשמדליקים הפתילה נראה האש כשורש אחד. ועל זה השיב הפרי מגדים ביורה דעה שם שאם כורכים הרבה פתילות ביחד וכשמדליקים אותם נראים כשורש אחד אין לזה דין אבוקה, והיא כעין שעושים היום 'פתילות הפלא' - ולזה התכוין בסימן רצ"ח שאם מטביל כמה חוטים ביחד ואין הפסק שיעוה ביניהם, שנראה הכל כשורש אחד, אין לזה דין אבוקה.

אכן 'נר הדקורטיב' 'נר יקנה' עשויים מכמה פתילות שכל פתילה שזורה לעצמה, ובאופן זה כשמדליקים הפתילות ניכר היטב שיש כמה שרשי אור, ולכן גם לשיטת הפרי מגדים דינו כאבוקה גם אם אין הפסק שיעוה ביניהם.

וכן מבואר ב**תבואות שור** (סי' א סק"ח) שאם שתי הפתילות חלוקות במקום שורש האור דינו כאבוקה, ורק בחוטים יחידים שאינם פרודות ונוגעים החוטים היו כפתילה עבה, וז"ל: ולענ"ד הכוונה שהפתילות חלוקות ולא נגעי אחדדי להיות כפתילה אחת עבה, כגון בנר שמן שהניח פתילה על פתילה, שאז אינו כ' אם כנר אחד עב, ואפילו בנר שיעוה שחיברן עד שהפתילות נוגעת להדדי, דהוה אינו אלא נר אחד. אלא צריך שהפתילות במקום אור יהיו פרודות והשלהבת נוגעים להדדי שאז אורן רב כידוע במחוש. ע"כ.

וכן משמע מלשון ה**לבושי שור** בסימן רצ"ח, דהטעם שצריך שייגעו המאורות זו בזו הוא, משום שמכריכים 'מאור' לשון רבים, ואלו המראות ניכרין ונראין יותר באבוקה ממה שניכרים בנר. ואם כן כל שניכר שני שרשי האורות דינו כאבוקה.

יעזור הש"ת שלא ניכשל בדבר הלכה
משה ברי"ק ברנדסדורפר

סיכום הגיליון:

דינים העולים

- א. **איסור כניסה:** מבואר בגמ' ובראשונים שיש איסור כניסה לבית עבודה זרה. איסור זה שייך גם בכניסה של נוצרים, וגם בזמן הזה יש איסור, לכל הפחות משום טומאה וסיטרא אחרא.
- ב. **אם נמכר:** אם מכרו את הכנסיה או משכנו אותה בטל האיסור שבה. ובמכרה לישראל נחלקו הפוסקים האם בטלה. ומשמשי עבודת כוכבים, אם משכנו או מכרו היו ביטול.
- ג. **לבית הכנסת:** אסור בוודאי להשתמש בכנסיה לעשות ממנה בית הכנסת.
- ד. **מתחם שנלך:** לגבי הכניסה במתחם שנלך יתכן להתיר מצד דין כיבוש מלחמה, או לפי ההשערה ששילמו בעד המקום, אפשר שדינו כמכירה, ואף אם אינו כן יש להתיר לפי מה שכתב החזו"א שעבודה זרה של נכרים שנשארה בלא עובדין מותרת. אלא שיש לדון **הגיליון השבוע הוקדש לעילוי נשמת רבי חיים מרדכי ב"ר ישראל אברהם זצ"ל נלב"ע כ"ט ניסן ת.נ.צ.ב.ה.**

משיב כהלכה

ההגרלה השבוע על: 100 ₪ מזומן
שאלה: מהם הכללים לצירוף מגין דרך המרפסות, והחצרות?

בעידן הקורונה רבו המנינים בחצרות הבתים, מרפסות, גגות, חניות, ועוד, וצריך לדעת מה הם גדרי ההלכה לצירוף המגין באופן כזה. מה ההבדלים למעשה בין לכתחילה לדיעבד, והאם שביל הרבים מפסיק ומונע את צירוף המתפללים?
מקורות: **שו"ע ומשנ"ב** (או"ח סימן נה סעיף יד ואילך).

במדור זה מופיע שאלה שבועית בנושא הגיליון הבא, כל מי ששולח תשובה מובחרת על השאלה נכנס להגרלה! ההגרלה על דעת רבני המפעל. התשובות הנכונות ישולבו במידת האפשר בגיליון הקרוב. ניתן גם לענות בעילום שם, בלי להכנס להגרלה.

נא להעביר את התשובות עד יום ראשון הקרוב בערב (תשובה שתגיע אחרי יום ראשון תכנס להגרלה הבאה). בצירוף פרטי המשיב (שם, טלפון, מקום לימוד), באחת מהאפשרויות הבאות:

1. בקו 'הילכתא' טלפון 02-5377085 שולחה 4
2. בעמדות 'נדרים פלוס' ו'קהילות', קופת 'הילכתא' גיליון 'עומק הפשט'
3. בחדר 'קול הלשון', ישיבת מיר ירושלים, תיבת 'הילכתא'
4. בפקס מספר 1532-6507823
5. במייל 5047867@gmail.com

הזוכה בהגרלת גיליון 260 על סך 100 ₪
האברך החשוב הרב יחזקאל רוז שליט"א
כולל 'שלמי מאיר' זכרון יעקב

מדור זה הוקדש השבוע
להצלחת הכולל החדש עטרת שלמה

בית הוראה הילכתא

השו"ת השבועי מ'בית הוראה הילכתא'

שאלה: במנין שלנו הבעל קורא נמצא לבדו במרפסת, והוא עולה לתורה את כל שבע העולות של שבת. השאלה כיצד צריך לנהוג בעליית המפסיר בשבת פרשת תזריע מצורע תש"פ הבעל"ט, שהיא שבת ר"ח אייר ועליית המפסיר אינה חוזרת על הקריאה של פרשת השבוע?
תשובה: בשבת גרילה מבואר **בשו"ע** (סימן רפב סעיף ה ומ"ב ס"ק כט) שאם השביעי עולה למפסיר, לא קוראים את המפסיר בנפרד, אלא אחרי שביעי מגביהים וגוללים את הספר ומיד מתחיל את ההפסרה, ואחרי ההפסרה אומרים את הקדיש.

אך בשבת ר"ח כיון שקוראים למפסיר קריאה אחרת, אותו אדם יעלה גם למפסיר בעליה נוספת, ומבואר **במשנ"ב** (סימן קמד ס"ק יז) שלקריאת ראש חודש קוראים באותו ספר של הפרשה ולא בספר תורה אחר משום פגמו של ראשון. אכן, אם אחד מהעולים הראשונים עולה למפסיר, מובא במשנ"ב מחלוקת האחרונים האם להוציא ספר אחר למפסיר. ולמעשה בשעת הדחק שאין את מי להעלות כמו בתקופת הקורונה, ההוראה להוציא ספר נוסף למפסיר.

לתגובות: ניתן לפנות ל'בית הוראה הילכתא'
02-5350535 שולחה 1-1

עדכוני הלכה

קורונה: השלמת קריאת התורה

ציבור שלא שמעו קריאת התורה מחמת שלא היה להם ס"ת, יש להם להשלים רק את הפרשה האחרונה, כמבואר במשנ"ב סימן קלה ס"ק ו, ויש להם לקרוא ג' עולים בפרשה הראשונה וברביעי יעברו לפרשה של שבוע זה.

אמנם בשבת זו פרשת תזריע מצורע תש"פ, כיון שפרשיות תזריע מצורע מחוברים נמצא שיקראו ג' פרשיות - שמיני תזריע מצורע, וכיון שהמשנ"ב בס"ק ז מביא בזה מחלוקת, האם בשבת כזו משלימים, למרות שדעתו נוטה שכן משלימים, יקראו לכהן את כל פרשת שמיני, וימשיך בפרשת תזריע עד שני.

נושא הגיליון הבא:

דיני צירוף למנין דרך המרפסות?

טלו חלק ביזיוי הרבים העצום, והשתתפו בהוצאות הגיליון הבא

הגיליון נועד לעזור את לב הלומדים, נא לא לסמוך על הדברים הלכה למעשה בלי לעיין במקורות

אפשרות להנצחה לע"נ, לרפו"ש, וכדומה.

ניתן לשלוח רעיונות ותיקונים, הוספות והערות, להגדיל תורה ולהאדירה.

אפשר לתרום עבור הוצאת הגיליונות בעמדות הממוחשבות של 'נדרים פלוס'.

ו'קהילות' ברחבי הארץ, תחת המדור 'קופות נוספות' לפי החיפוש: 'עומק הפשט'.

הילכתא

לדעת לחיות כהלכה

גיליון שבועי עומק הפשט
שיעורים וימי עיון
בית הוראה טלפוני
בידורי הלכה אקטואליים
קו מידע הלכתי
חוברות הדרכה

מכון הילכתא 02-535-0-535

מענה אנושי בית הוראה מערכת הגיליון

קו מידע הלכתי
02-5377-085

ניתן להאזין לשיעורים, הודעות, עדכונים, רישום להגרלות, ועוד...

לקבלת הגיליון במייל: 5047867@gmail.com

פקס: 02-6507823